

**НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ДОНЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ
МАРІУПОЛЬСЬКЕ РАЙОННЕ УПРАВЛІННЯ ПОЛІЦІЇ
СЛІДЧИЙ ВІДДІЛ**
вул. Князя Володимира Великого, 15 Б, м. Дніпро 49000
centr_vp@dn.police.gov.ua

**ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру**

м. Дніпро

«10» червня 2025 року

Старший слідчий СВ Маріупольського РУП ГУНП в Донецькій області капітан поліції Білінська Катерина Геннадіївна, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 22024050000001590 від 29.05.2024, за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст.ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Домашенка Дмитра Олександровича, 28.08.1971 року народження, уродження м. Маріуполь, Донецької області, громадянина України, раніше не судимого, з який зареєстрований за адресою: Донецька обл., м. Маріуполь, бульвар Шевченко буд. 357 кв. 15, паспорт серії ВВ965103 виданий 01.10.1999 Іллічівським РВ Маріупольського МУ УМВС України у Донецькій області, РНОКПП 2617211533

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, а саме у колабораційній діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора.

Досудовим розслідуванням встановлено, що 24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН), до складу якої входять Україна, російська федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав і резолюціями: від 16.12.1970 № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21.12.1965 № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав і про обмеження їх незалежності і суверенітету від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, визначено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання у будь-якій формі або з якої б то не було причини у внутрішні і зовнішні справи інших держав. Закріплені обов'язки держав утримуватися від: збройної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; надання сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на своїй території навчання, фінансування і вербування найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада УРСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05 грудня 1994 року РФ, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Всупереч вказаним нормам Президент російської федерації, а також інші представники влади російської федерації, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заклучного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України.

З цією метою 22.02.2022 Президент російської федерації підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані Державною думою та Радою Федерації Федеральних Зборів російської федерації.

В цей же день Президент російської федерації, з метою надання видимості законності дій по нападу на Україну, направив до Ради Федерації Федеральних Зборів російської федерації звернення про використання Збройних Сил російської федерації за межами російської федерації, яке було задоволено.

Керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей 23.02.2022 звернулися до Президента російської федерації з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» так званих «Донецької народної республіки» та «Луганської народної республіки».

Президент російської федерації 24.02.2022 оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні, після чого був відданий наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил російської федерації на територію України.

Після цього, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці Збройних Сил російської федерації шляхом збройної

агресії, незаконно вторглись на територію України через лінію державного кордону України, розташовану в Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Київській, Сумській, Чернігівській та інших областях та шляхом застосування зброї здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, а також здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується до теперішнього часу та призводить до тяжких наслідків.

Указані дії супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна і міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

24 лютого 2022 на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який діє на теперішній час.

Місто Маріуполь та Маріупольський район Донецької області, відповідно до наказу Міністерства розвитку громад та територій України від 28.02.2025 № 376 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією», із змінами, внесеними згідно з Наказами Міністерства розвитку громад та територій № 748 від 23.04.2025 № 779 від 30.04.2025.

Законом України від 22.05.2022 № 2265-IX «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії російської федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського тоталітарного режиму в Україну» російська федерація визнана державою-терористом (державою-агресором).

Після окупації частини території Маріупольського району Донецької області, представниками збройних формувань держави-агресора Російської

Федерації фактично було узурповано всі владні повноваження на тимчасово окупованій ними території Донецької області шляхом збройного захоплення адміністративних будівель, органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності громади міста Маріуполя, фактичної ліквідації державної та приватної власності.

Відповідно до п.п. 6, 7 ч. 1 ст. 11 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», окупаційна адміністрація Російської Федерації - сукупність державних органів і структур Російської Федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасово окупована територія - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Внаслідок розв'язання і ведення агресивної війни, починаючи з 24.02.2022 збройними формуваннями Російської Федерації тимчасово окуповано частини території Дніпропетровської, Донецької, Запорізької, Луганської, Миколаївської, Сумської, Харківської, Херсонської областей.

Зокрема, починаючи з 05.03.2022 Російською Федерацією тимчасово окуповано територію м. Маріуполя, Донецької області.

Представниками Російської Федерації на тимчасово окупованій території Маріупольського району, Донецької області було створено підпорядковану, керовану та фінансовану Російською Федерацією окупаційну адміністрацію, в яку входили органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України.

При цьому, представники підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів узурпували виконання владних функцій держави на тимчасово окупованій території Маріупольського району Донецької області,

здійснювали підбір кадрів для зайняття посад в незаконних самопроголошених органах, у тому числі із числа громадян України, які на той час перебували на вказаній тимчасово окупованій території. Кінцевою метою окупаційних органів, є інтеграція та подальше незаконне включення захопленої частини суверенної держави Україна до складу Російської Федерації.

31.03.2022 так званим «Указом главы ДНР «об администрации города Мариуполя» № 108» незаконно створено окупаційну адміністрацію м. Маріуполь - так звану «адміністрацію города Мариуполя», яка функціонує за адресою: Донецька обл., м. Маріуполь, вул. Громової, буд. 63.

Не пізніше 27.05.2022 (точної дати в ході досудового розслідування не встановлено), представниками окупаційної адміністрації держави-агресора створено так зване «Муниципальное унитарное предприятие администрации города Мариуполя «МАПИУПОЛЬАВТОДОР», яке в подальшому 17.01.2025 було перейменоване в Муниципальное унитарное предприятие «МАПИУПОЛЬАВТОДОР» администрации городского округа Мариуполь Донецкой Народной Республики», розташованого за адресою: 287501, Донецкая Народная Республика, г.о. Мариуполь, г. Мариуполь, ул. Николаевская, д. 92 (Донецька область, м. Маріуполь, Центральний район, вул. Миколаївська, буд. 92)

13.05.2022 громадянин України Домашенко Дмитро Олександрович, 28.08.1971 р.н., перебуваючи на тимчасово окупованій території, усвідомлюючи здійснення відкритої російської агресії, яка розпочалась 24 лютого 2022 року повномасштабним російським військовим вторгненням на територію України, діючи умисно, за власною ініціативою, добровільно надав згоду на призначення та на підставі наказу директора «Муниципального унитарного предприятия администрации города Мариуполя «МАРИУПОЛЬАВТОДОР»» №31 від 13.05.2023, був призначений на посаду «Начальника отдела ремонтов Муниципального унитарного предприятия администрации города Мариуполя «МАРИУПОЛЬАВТОДОР»», яке в подальшому 17.01.2025 було перейменоване в Муниципальное унитарное предприятие «МАПИУПОЛЬАВТОДОР» администрации городского округа Мариуполь Донецкой Народной Республики», розташованого за адресою: Донецкая Народная Республика, г.о. Мариуполь, г. Мариуполь, ул. Николаевская, д. 92.

Перебуваючи на вказаній посаді, громадянин України Домашенко Д.О., виконує організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, які зазначені у посадовому регламенті начальника відділу ремонтів так званого «Муниципального унитарного предприятия администрации города Мариуполя «МАРИУПОЛЬАВТОДОР»», затвердженого директором «Муниципального унитарного предприятия администрации города Мариуполя «МАРИУПОЛЬАВТОДОР»», 13.05.2022, яке в подальшому 17.01.2025 було перейменоване в Муниципальное унитарное предприятие

«МАШИНУПОЛЬАВТОДОР» адміністрації городского округа Мариуполь Донецкой Народной Республики», а саме:

- організовувати та координувати діяльність працівників відділу;
- здійснювати керівництво організацією робіт, пов'язаних із забезпеченням розвитку та вдосконалення мережі автомобільних доріг на основі дотримання вимог нормативних документів, законодавчих та інших нормативних правових актів ДНР;
- організовувати виконання частини функцій на роботи з ремонту автомобільних доріг, у тому числі здійснення контролю за належним виконанням підрядними організаціями зобов'язань за укладеними державними контрактами, забезпечення ведення обліку обсягів та вартості прийнятих та оплачених робіт;
- забезпечувати відповідність стану автомобільних доріг вимогам, встановленим правилами, стандартами, технічними нормами та іншими нормативними документами;
- керувати роботою з розробки пропозицій щодо розвитку та вдосконалення мережі автомобільних доріг та планів дорожніх робіт на черговий та перспективний рік;
- організовувати підготовку розрахунків та обґрунтувань потреби у грошових витратах на розвиток та ремонт автомобільних доріг;
- приймати участь у розробці довгострокових прогнозів, середньострокових програм з питань дорожнього господарства;
- виконувати розпорядження та доручення директора підприємства;
- дбати про особисту безпеку та здоров'я, про здоров'я оточуючих у процесі виконання будь-яких робіт або під час перебування на території підприємства;
- знати та виконувати вимоги нормативно-правових актів з охорони праці, правила поведінки з механізмами, обладнанням та іншими засобами виробництва, користуватися засобами колективного та індивідуального захисту;
- забезпечувати безпечні умови праці на робочих місцях та відповідність машин, механізмів, обладнання та інших засобів виробництва вимогам безпеки;
- контролювати дотримання підлеглими працівниками правил і норм охорони праці при виконанні ними посадових обов'язків та використання ними засобів колективного та індивідуального захисту;
- організовувати та забезпечувати впровадження нової техніки та прогресивної технології, більш досконалих конструкцій огорожувальних та запобіжних пристроїв, винаходів та рацпропозицій у галузі охорони праці;
- брати участь у розробці заходів щодо запобігання нещасним випадкам та забезпечувати безумовне та своєчасне їх виконання.
- інформувати безпосереднього начальника та працівників відділу охорони праці про кожний випадок виробничого травматизму, отруєння, опіку,

порушення правил охорони праці та пожежної безпеки, Правил внутрішнього трудового розпорядку, допущені особисто або іншими працівниками.

- вживати необхідних заходів для обмеження розвитку аварій та їх ліквідацій.

Таким чином, громадянин України Домашенко Дмитро Олександрович, 28.08.1971 року народження, обгрунтовано підозрюється у колабораційній діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Старший слідчий СВ Маріупольського РУП
ГУНП в Донецькій області
капітан поліції

Катерина БІЛИНСЬКА

Начальник Нікольського відділу
Маріупольської окружної прокуратури

Надія ЯЦКО

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

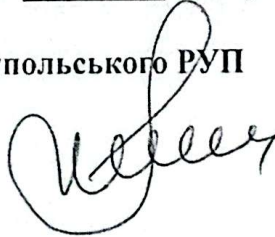
Підозрюваний

«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2025 року.

Захисник

«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2025 року.

Старший слідчий СВ Маріупольського РУП
ГУНП в Донецькій області
капітан поліції

Катерина БІЛИНСЬКА